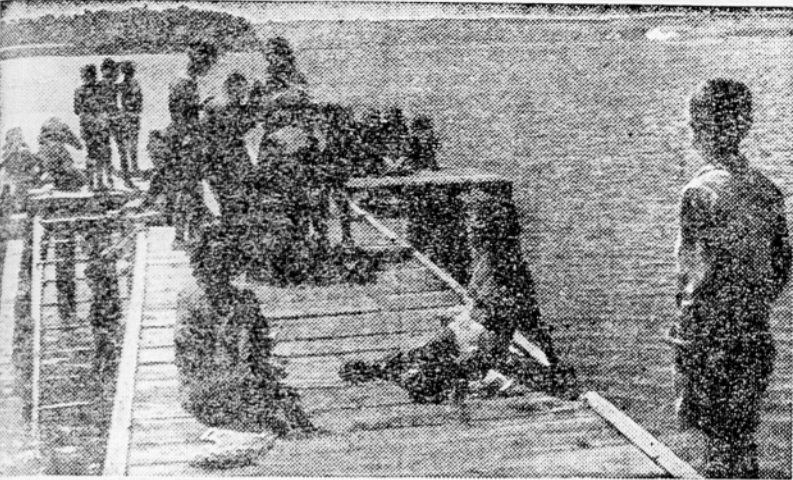

Portorož, kraljestvo otroških sanj

Otroci v kopališču Portorožu na obali sinjega Jadrana

Čudovito lepa je zelena Primorska, a še lepša in za nas Slovence popolnoma svojstvena pokrajina je Istra. Ob sinjih valovih širokega Jadrana leži med svimi skalami in rjavimi krpami njiv in sadonosnikov zeleni Portorož. Tu imajo otroci svojo počitniško kolonijo, z njihovimi besedami Pionirski odred. Ni čudno, da se tudi otroci počutijo sproščene, saj je ta dežela za njih pravo kraljestvo sanj. Ko se pešje iz vseh delov Slovenije po strmih cestah proti morju, se čudijo drevesom, ki nosijo belkasto listje. Mislijo, da se listja drži prah. Zato z odprtimi usti zvedo za novico, da so to oljke. To še verjamejo. Verjeti pa ne morejo, da imajo fige tako debele sadove. Pravo pozornost vzbudijo natovornjeni osli, ki nosijo velike vreče in ljudi in prepletajo vse ceste. Ako zagledajo neizmerno morško gladino in svoj krasen dom: Albergo-Palazzo, se jim mogoče zdi novo domovanje tuje. A kmalu se med seboj spoznajo in zaživijo v veseli otroški razigranosti.

V počitniški koloniji je 461 otrok iz vse Slovenije. Pedagoginja prof. Kozina pravi, da so se zankrat otroci iz Stajerske najbolj obnesli. Ze prve dni so mlade Stajerske spraševale, kje in kako naj pripomorejo pri gospodinjstvu. Ker so za to delo dolocene mladinke, so se otroci sprizajznili, da so prišle na morje le zaradi počitka. Z Gorenjske je prišlo 98 otrok, ki pa morajo doroco pristulniti govorici otrokom iz Kopra in Sežane. A otroci iz ljubljanske okolice, ki jih je po številu 93, so najbolj živahni; vodiči pravijo, da so celo prevzetni. Doselej je zapustilo kolonijo že 394 otrok. Med njimi jih je bilo 117 iz okupiranega ozemlja (po zaveznikih). To so v prvi vrsti otroci iz Trsta in Gorice, ki nimajo več staršev in so šibkega zdravja.

Za hrano je zelo dobro preskrbljeno, precej pomoči je poslal Rdeči križ Slovenije in sicer nad 100 m blaga in toliko živil, da se z njimi otroci nasitijo za malice. Iz Ljubljane je prišla neka šivilja-prostovoljka, ki od jutra do večera šiva otrokom kopalne hlače. Seve, otroci so kaj kmalu opazili to skrito in tiho dobrotnico in nekega večera so potrkali na njena vrata. Prišli so in ponudili sami od sebe svojo pomoč pri šivanju rut. Šivilja se je zahvalila za njihovo prisrčno hvaležnost.

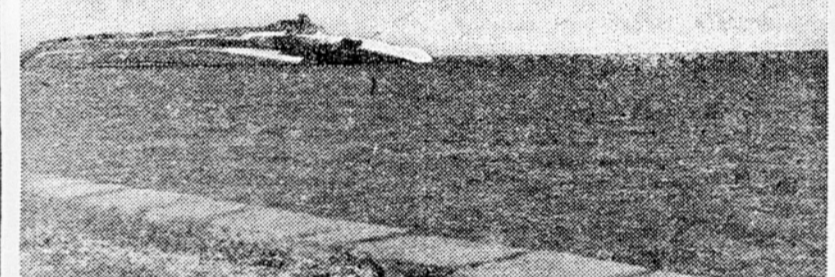
Za dvanajst otrok skrbi vodič mladinec. Ti so se prostovoljno javili za to službo, ki je naporna, saj mora 14 ur dnevno paziti na svoje varovance. Ponoči ga zamane dežurni. Kako vestni so ti mladinci nam pove naslednji primer. Majda je bila mestno dekle. Ze na prvi pogled se je opazilo, da dá veliko na svojo zunanost. Pa ravno ona je dobila najbolj

bilo poslušati, kako se je ena skupina navduševala za svojega načelnika, druga skupina za svojega. Ko je bil štab izvoljen, jim je 10 letni pionir razložil, da se morajo pokoravati in biti disciplinirani. Istočasno so sklenili, da morajo sami preskrbeti nekaj denarja za še revnejše otroke. V ta namen so priredili miting, kjer so zaslužili 1494 lir. Ta denar so takoj odposlali.

V počitniški koloniji se vsak dan dogodi nešteto drobnih primerov otroške ljubezni, ki nas vsega prevzamejo. Pedagoginja mi je pravila:

»Iz Gorice so nam poslali drobne fanta, po imenu Maria, ki se nikakor ni mogel živeti. Posedal je po stopnicah in sam žalostno gledal igrajoče se otroke. Dogodilo pa se je nekaj posebnega. Otroci navadno pustijo odprte pipe in tako se je v dvorani nabralo polno vode, da je tekla celo v prvo nadstropje, polzela po velikih steklenih lustrih in kapala na pod. Tedaj so šli čistit zgornjo sobo. Med služitelji so bili tudi otroci in pri tem delu se je najbolj izkazal mali Mario. To skupno delo ga je združilo z ostalimi tovariši in nič več ni sam posedal. Otroci so bili sami ponesni na ta uspeh. Nekoč je dal neki fant Mariu denar za grozdje. Mario je denar spravil. Grozdja ni kupil. Čez dan je prišel prosit pedagoginjo, če sme ta denar poslati svoji mami. Tako se je ta triletni otrok v sreči in izobilju spomnil na svojo revno mater, ki trpi in dela v pomanjkanju. Tako blago srce imajo tako imenovani otroci ulice.

Zelo izdatna hrana, sproščena in kopanje na morju, obenem pa disciplina dosežejo namene, ki ga imajo počitniške kolonije. Saj nič bi ne moglo bolje vplivati na zdravje in zabrisati posledice vojnega gorja kot takšno sproščeno, skupno veselje otrok v deželi, ki bo v njihovem spominu ostala pravo kraljestvo sanj. F. B.

Potopljeni italijanski potniški parnik »Rex« ob obali v bližini Kopra. Z bombami sta ga 1. 1944 zadela dva jugoslovanska pilota, čeprav ga je ščitilo 6 obalnih švabskih baterij

Borci zbirajo staro železo

Med vojno je bilo uničenega mnogo vojaškega materiala, ki danes leži razmetan vsepovsod: deli razbitih tankov, avionov, avtomobilov, uničenih topov, itd. Borci vseh edinic XXXI. divizije so v zadnjih dneh spet prišli za delo, Topot v akciji pri zbiranju starega železa. Vse edince so tekmovali in voz za vozom se je polnil s starim železom. Železo je romalo na velike kupe v krajih Stari trg, Bloke, Cerkljica, Rakek in Velike Lašče. S teh zbirališč so zbrano železo odvažali s kamioni in vozovi na postajo Rakek, kjer so material natovarjali na vagona, ki bodo odpredeljeni v industrijska središča, kjer se bo železo pretopilo in nato uporabilo pri gradnji porušenih naprav v naši državi.

Naši mladinci so bili neumorni pri tem delu. S kladvi so razbijali velike ostanke avionov in avtomobilov in znašali železo na kupe. Posebno so se izkazali mladinci-borci I. brdskega divizion A. B. XXXI. divizije, ki je v popoldanskih urah enega samega dne zbral preko sedem voz aluminija in železa. Prav lepo so se izkazale tudi ostale edince naše divizije, ki so zbrale več deset ton tega materiala.

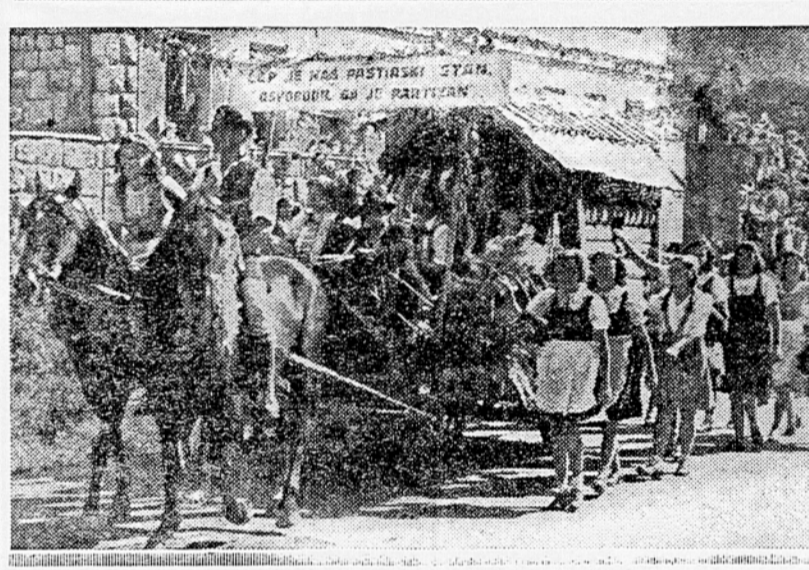
Tako je tudi naša vojska s svojimi vrilimi borci pokazala vso požrtvoval-

nost za gospodarsko obnovo porušene domovine, kajti tudi naši borci se dobro zavedajo, da je še mnogo mostov porušenih in prog razdrtih, ki čakajo na obnovo, in bo treba za njihovo popravilo mnogo gradiva.

Komanda baze II. Maribor poroča:

Takoj po razglasu kampanje za zbi-

Z nedeljskih svečanosti na Jesenicah

ranje starega železa za našo industrijo smo tudi pri naši bazi videli veliko važnost te akcije.

Zavedamo se, kako potrebno je, da pripravimo dovolj surovin, posebno železa, za našo industrijo; kajti čim bolj bomo s surovinami preskrbljeni, tem prej bo naša industrija v polnem teku in naš trg bo prišel do industrijskih produktov, ki so nam v današnjem času tako nujno potrebni. Na ta način se bo tudi poživljal denarni obtok in zaposlilo večje število delavstva.

Prvi sestanek, v soboto 18. avgusta, je potegnil v naše delo šli tiste malodušneže, ki še niso imeli razumevanja za to akcijo.

Naslednji dan, v nedeljo zjutraj, so vojniki, oficirji in ostali uslužbenci pohiteli rano zjutraj na delo za zbiranje železa. Celo preko tedna si z nadurnim delom odtrgujejo čas, da pomagajo pri zbiranju. Pa mi ne zbiramo le starega železa, ampak tudi druge

kovine, ki so zelo koristne, n. pr. baker in drugo.

V pičlih šestih dneh je naša baza zbrala že nad 800 ton starega železa, sklenili pa smo, da ga mora biti že v kratkem 1.000 ton!

Pri zbiranju je prav živahno. Naši fantje med delom prepevajo partizanske pesmi, vrisajo in tudi pokramljujejo. Veseli so, nasmejani lic in tako jim še prehitro mine dan.

Vojaki, oficirji in ostali uslužbenci naše baze so se izkazali že pri odstranjevanju ruševin v Mariboru in želi pohvalno za svojo požrtvovalnost. In tako se hočejo izkazati tudi pri zbiranju železa.

Sedaj imamo 3 zbirne baze. Prva je v parku blizu kolodvora, druga v okolici glavnega kolodvora in tretja na kolodvoru Tezno. Vse baze pri delu tekmujejo in vsaka hoče biti tista, ki bo zbrala največ železa.

Mariborsko okrožje za osirotelo deca

Maribor, 3. septembra V mariborskem okrožju je nad 2.000 nepreskrbljenih otrok, katerim je okupator pomoril starše. Za te osirotele otroke zbirajo po vsem mariborskem okrožju prostovoljne prispevke. Nabiralna akcija traja od 3. do 9. septembra. Kot uvod v to akcijo je bil 2. septembra miting, prav tako bo ob zaključku te akcije prireditev, pri kateri bo sodelovala vojska in organizacije Osvobodilne fronte. Dohodek obeh prireditev je namenjen osiroteli deci.

V akciji so se prvi izkazali delavci. V mariborskih tekstilnih tovarnah in tovarni »Zlatorog« bodo delali štiri ure tedensko v korist nepreskrbljenih otrok. V ta namen bodo tudi kinopodjetja in gledališča oddajala izkupiček od ene predstave v tednu.

Pišejo nam

Druga nedelja pri Treh farah

Na prvo žegnanjsko nedeljo pri Treh farah v Beli krajini je bilo zelo svečano. Prišli so naši stari znanci in prijatelji — partizani iz vseh krajev Slovenije. Imeli smo veliko politično zborovanje, ki so se ga udeležili ljudje iz vse Bele Krajine. Prišli so tudi naši bratje iz Hrvaške.

Da se ohrani stara navada, bo tudi druga nedeljo pri Farah žegnanje. Dohodek je namenjen za otroške domove, za spomenik Zmaga in za izseljence brežiškega okraja.

Prisrčno javljeni vsi, ki ste nas obiskali prejšnjo nedeljo in vsi, ki vas še ni bilo. Bela Krajina vas kliče, Bela Krajina vabi! Slopitate spet na tisto zemljo, ki vas je tudi v najtežjih dneh sprejela z odprtim srcem!

Zene iz Metlike.

Žene nočemo zaostajati

Sem preprosta žena, mati štirih otrok, pa bi vam rada povedala, s kakšnim veseljem smo žene Napoleonove četrti sprejele vest, da gremo delat za obnovo, delat z rokami, ne samo z besedami. Saj hočemo tudi me žene pomagati pri obnovi in nočemo zaostajati za mladino.

V nedeljo ob pol sedmih zjutraj smo se žene in ostali prostovoljni delavci zbrali pred našo četrtjo in odšli na Kongresni trg, kjer nas je tovariš vodja razdelil po skupinah. Z veselimi srci in nasmejnimi smi odkorakali proti Mirju. Ko smo gledala dolge vrste prostovoljnih delavcev s težkim orodjem na ramah, kako si gredeč veselo prepevajo, se mi je zdelo, da gremo na svatbo, ne pa na delo. Ko smo prišli na cilj, se je pričela vzdigovati megla in obsijalo nas je toplo sonce. Takoj smo se porazdelili po delu. Dve tovarišici sta urno pripravili zaboje za odnašanje navlake, druge so začele kopat in odmetavati, vsi smo hitro delali kot da je to naš poklic. Tovariši so se spravili na podiranje razvalin, žene pa smo zlagale opeko in čistile. Med nami je bila tudi tovarišica že lepe starosti, lasje ji že svijajo in hodi s palico. Ko se je s kladivom ranila na roki ter ji je pri tekla kri, smo ji ostale svetovale, naj si obveže in naj vendar malo počiva. Pa nas ni hotela nič slišati in je kar naprej delala: »Nič ne bom počivala, zadovoljna sem in srečna, da tudi jaz lahko pomagam naši domovini, za katero so mnogi dali svoja življenja. Še več naj bo takih delovnih dni in pri vsakem delu bom pomagala tudi jaz.«

Ob 10. uri se nam je v velikih kočarah prismejala malica. Kruh in vino. Po malici smo se še bolj popriple delo in kar prehitro nam je minil dopoldan.

Spet smo prepevali, ko smo se s krampi in lopatami vračali s trdega dela, in prav tako smo bili dobre volje kot zjutraj.

Sicer so nas nekoliko roke bolele in tudi žulji so se pojavili na dlaneh, ampak mi smo ponosni na te žulje, ponosni na dobo, v kateri živimo in delamo za boljšo bodočnost naših otrok!

Angela Stropnikova.

Narščnike v Novem mestu

naprošamo, naj odslej plačujejo naročnino v PODRUŽNICI »SLOVENSKEGA POROČEVALCA« v Novem mestu, Glavni trg 5, ki sprejema nove naročnike, oglase, smrtnice in rešuje vse reklamacije.

Ob obletnici Črnega vrha

Dne 1. septembra so izvršile edince IX. korpusa svoj največji napad na utrjeno postojanko. Črni vrh nad Idrijo je postal v manj kot dvanajstih urah prvi primorski Turjak.

Dolgo so govorili po Primorskem o borbi na Črnem vrhu; govorilo je ljudstvo in njegovi partizani, a govorilo so tudi izdajalci. S strahom so pripovedovali o partizanski sili in kazni, ki je zadel izdajalce na Črnem vrhu.

Minilo je leto dni, odkar so utihnil to-povski strel na Črnem vrhu. V tem času so se urednicevala hotenja primorskega ljudstva in le spomini in hvaležnost do padlih borcev nas še spominja na beli Črni vrh prvega septembra 1944.

Vodstvo narodnih izdajalcev v Ljubljani je skupno s svojimi gospodarji občutilo vrzel v svojem razmahu po Primorskem prav na predelu ob bivši jugoslovansko-italijanski meji, na zanje življenjski cesti Ljubljana-Logatec-Črni vrh-Ajdovščin-Gorica. S tem, da bi povežali med seboj te kraje in vzdrževali stalne zveze z domobranskimi postojankami, so hoteli Nemci in njihovi hlapci predvsem tudi onemogočiti svobodno kretanje naših edinic, zavreti širjenje osvobodnega ozemlja in vznemirjati ter terorizirati prebivalstvo. Obenem pa so se Nemci počutili varnejše v svojih postojankah Idriji in Godoviču.

Tako je bila 3. avgusta 1944. ustanovljena po-

stojanka 140 izdajalcev na Črnem vrhu. Izdajalsko časopisje je vzdignilo val navdušenja: Postojanka je ustanovljena in nihče je ne more ovirati v njenih nalogah, najmanj pa partizani! Tako so pisali prodanci.

Toda ni pretekel niti mesec dni, ko so napravili borci devetega korpusa konec prijetnemu življenju izdajalcev v letoviškem kraju Črni vrh.

Proti večeru 31. avgusta pa tudi skoraj vso noč na prvi september so se zgrinjale edince devetega korpusa v smeri proti Črnemu vrhu, da zavzamejo položaje okrog postojanke in da jo daleč naokoli zavarujejo pred morebitnimi sovražnikovimi izpadi. Gradnikova brigada in artilerija sta že okoli tretje ure zjutraj zasedli položaje okoli Črnega vrha, do čim so se ostale edince razporedile na črti Hotedrišica - Godoviči - Črni vrh - Zadlog - Col, da tako onemogočijo sovražnikove postojanke na tem področju.

Nekaj čez šesto uro zjutraj je bil dan znak za napad in topovi so pričeli s svojim delom. Kmalu so nastali v vasi požari in več bunkerjev je bilo uničenih. Ko so naši topovi utihnili, so se vnele v vasi hude borbe, v katerih so Gradnikovič potiskali sovražnika proti vzhodni strani postojanke. Po kratkem zatišju, ki je nastopilo zaradi velike izmučenosti naših borcev, so se še tekom dopoldneva in v prvih popoldanskih urah ponovno razplamtele ostre borbe, v katerih so se posebno odlikovali tov. Zmaj, Miloš in drugi junaški Gradnikovič.

Ko so v poznih popoldanskih urah pripeljali v vas havbico, da razbije poslednjo sovražnikovo utrdbo, so se pognali hrabri borci v poslednji jurji. Uničili

so vse bunkerje v vasi. V poslopju, kjer so se držali poslednji izdajalci, je izbruhnil požar in izdajalce ni preostalo nič drugega, kakor da zapustijo utrdbo ali pa živi z gore. Drug za drugim so črni in okrvavljeni skakali skozi vrata, kjer so jih podirale naše svinčenke. Uničena je bila poslednja sovražnikova odporna točka, sovražniki pobiti in zajeti. Od celotne posadke je poginilo 110 izdajalcev, 33 pa jih je bilo zajetih. Zaplenjeno je bilo ogromno materiala in v celoti uničena cela postojanka. V bojih, ki so jih vodile ostale naše edince v okolici postojanke, je bilo pobitih še 60 sovražnikov.

Črni vrh, dokaz moči partizanske vojske, je postal mejnik v sveti domovinski borbi primorskega ljudstva. Kakor je bila po 15. septembru celotna narodno osvobodilna borba proti vsem notranjim in zunanjim sovražnikom še bolj neizprosna, tako ni bilo več po Črnem vrhu nobene postojanke na Primorskem ali Gorenjskem, ki je ne bi zadel usoda izdajalcev na Črnem vrhu. Črni vrh je postal junaški zgled borcev devetega korpusa, ki so rame ob rami z ostalimi borci izvojevali končno zmago.

Leto in pol so Nemci zopet zavzeli Črni vrh. Vzpostavili so postojanko, ki je imela 250 mož. Od tedaj je bila pot preko Trnovske planote na vipavsko stran nevarna. Na Colu so stražili četniki in na Gori so se vsak čas srečavale nemške in četniške patrulje. Le ponoči se je posrečilo partizanskim kurirjem smukniti skozi zasede in se prebiti na Pivko. Pa tudi tega je bilo kmalu konec. Skozi vso noč so žarele rakete, in cesti se ni bilo več mogoče

približati. Kurirji so sedaj delali ovinek prav čez dolino in njihove nočne poti so bile za več ur daljše. Daleč pred cesto in pod njo so hodili počasi in po prstih ter vlekli na ušesa četniške kletvice.

V takih nočeh pa so SS-ovci na Črnem vrhu in četniki na Colu popivali in se veselili ter pričakovali zmago.

Nenadoma je prišlo. Borci so se vrnili globoko iz gozdov in prišli tudi na Črni vrh. Nič več ni bilo SS-ovcev. Zopet so vaščani začudeno gledali partizanske obraze. Mogoče so tudi to pot pričakovali, da se bodo morali vrniti. In ko so videli, da je zares konec in da ne bo več pokalo, so se jim zjasnili obrazi. Postali so drugačni kakor takrat, ko so jim brneli v ušesih topovski strel. Takrat so gledali partizane izpod obraza in niso hoteli verjeti v našo zmago. Danes so morali resnično pozabiti, da Črni vrh ne bo nikdar več bel in da bodo partizani ostali v gozdovih. — Še enkrat so se zamislili, pogledali po borcih in odšli na delo.

Štiri mesece je že tega, ko so prinesli partizani svobodo tudi Črnemu vrhu. Toda ljudje še vedno čakajo. Kraj, nekoč lep planinski kot, v vojni dokaj porušen, je še vedno mrtvi kraj. Človeku se zdi, da so tudi ljudje ostali mrtvi.

V Črnem vrhu še ni tistega življenja, volje in dela, ki veje vsepovsod po osvobojeni Sloveniji. Toda tudi Črni vrh se bo zdramil, ker mrtvo živeti pomeni preteklost, a sedanost je nova in živa. In iz ruševin in preteklosti se bo rodil tudi novi Črni vrh. Dn. F.

Paoliha prihaja!

NAŠE GOSPODARSTVO

Obnova Maribora

Maribor, dne 3. septembra. Prijazno mesto ob Dravi med Goricami in Pohorjem je nudilo ob zlo- mu okupatorja grozotno sliko razde- janja. Hiše porušene, ulice zasute z zidovi in tramovjem, večina streh razkritih, cele četrti popolnoma raz- dejane. Ni čuda, mesto je bilo štiri- desetkrat iz zraka napadeno. Kdo od Mariborčanov se ne spominja več 14. oktobra 1944, 1. marca in 1. aprila 1945, ko je bilo vsakokrat zmetanih na mesto nad 200 težkih bomb. Me- lje, Pobrežje in Tezno so ujeti pri tem razdejavanju svoj levi delez, a tu- di drugi deli mesta niso bili obvaro- vani. Prve dneve po osvoboditvi so ljudje kakor ometični hodili med raz- valinami, s strahom so se spraševali, kako bodo mogli živeti med temi ru- ševinami. Potem pa so šli po cestah, možje, žene in otroci, vojska in ujet- niki, očistili so ulice in kmalu se je po mestu zopet razvil promet. Posa- mezne oblasti in organizacije so na- taljevale s sistematičnim čiščenjem, ob večerih pa so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru. Kratak čas po osvoboditvi je stop- l v akcijo tudi gradbeni odsek mestnega odbora OF. Prvič so stro- kovnjaki sistematično pregledali ter- en in ocenili škodo. V obširnem re- feratu predsedniku narodne vlade v Ljubljani našedmo naravnost fanta- stične številke. Preko 700 stavb je težko poškodovanih, in polovica teh popolnoma zrušena. 3000 stanovanj razdejanih in nadležnih 4000 poško- dovanih. Koliko bo treba tukaj ma- terijala za obnovilo? Po centvah bo komaj zadostovalo 41 milijonov zid- nih opek in preko 4 milijone strešnih. To so suhe številke med katerimi se je prav za prav težko znajti; sele kadar greš med ruševinami se ti raz- grane vsa obsežnost razdejanih in dela, ki nas čaka v teh dneh. Kdo bo plačal vsi to škodo, ki je ocenjena v mestu na 3,2 milijarde prejšnjih dinarjev (brez industrije, železnice, cerkva itd.). Mesto samo tega ne bo nikdar zmoglo. Vojna škoda, da! Ali trajalo bo še nekaj časa, da bo ta reševana, tukaj pa je potrebna takojšnja pomoč, ker mnogo je hiš, ki so danes samo na pol porušene, nekateri celo samo razkrite in te se bodo z razmeroma majhnimi sred- stvi popravili. Na ta način bi se re- ševala tudi stanovanjska stiska, ki je silno prečala zaradi razdejanih ene četrtine stanovanj in povratka tisoč in tisoč izgnancev in izselen- cev. Če te hiše ne bodo v kratkem poravnane, jih bodo padavine do- končno uničile in ogromno narodne- ga premoženja bo na ta način po- nepopravljivo šlo v izgubo.

Glavna na bližajočo se jesen je situacija nastala še resnejša. Zato je bila obnovila centralna komisija za obnovo mesta Maribora. S tem so bili vsi napor pri čiščenju kakor tu- di pri obnovi stavb stavljeni pod enotno strokovno vodstvo, kar je os- novni pogoj za sistematično razvi- janje gradbenih del. V tej komisiji so zastopani okrožje, MOOF, Obno- va KUNI, gradbeni odsek in še več drugih organizacij. Kot predsednik te centralne komisije je bil izvoljen načelnik gradbenega oddelka OOOF tov. Inž. Muha. Delovanje komisije je razdeljeno na tri pododseje. Na- loga prvega, pripravilnega, je po- novno pregledati vse stavbe in na podlagi tega pregleda zasnovati nač- rt za njih popravilo. Ta pododbor je s pomočjo četrtih referentov v nekaj dneh izvršil svoje delo. Kot drugi pododbor je bil osnovan finan- čni odsek, kateremu pripada najte- žavnjša naloga sestavitvi finančni načrt in dobiti potrebne kredite za nakup materiala in za organiziranje dela obnove. V kratkem času se je temu oddelku posređilo od 50 milijon- skega kredita, ki je zaenkrat do- ložen za obnovo v Sloveniji dobiti za Maribor 1.700.000 deloma obrestne- ga, deloma brezobrestnega posojila. Ta denar se bo uporabljal za najnu- jnejša dela, to je za prekrivanje streh. Še preden je bil ta kredit odobren, je centralna komisija organizirala svojo delovno ekipo, ki neglede na lastne hiše hodi iz ulice v ulico in prekriva strehe s staro opeko. Ker pa je ogromno opeke razbita, ostane- nje velike površine odgrnjene in prav za to se bo uporabljal ta kredit, da se rešijo vsaj najvažnejše propa- dajoče stavbe. Hišni lastniki, ki si sami ne morejo nabaviti stroškov- naj se javijo na mestnem službenem uradu. Strešno opeko nabavijo v dovoljni količini opekarna v Kozških, poleg tega so zagotovljeni kontin- genti iz Celja, Rač. Razvanja, Lju- tomera in Radgone.

Boj ruševinam! To je danes gesto v Mariboru. V kratkem pridejo obrtniki pod nadzorstvo centralne komisije. Vse mesto mora delati sedaj samo za obnovo! Meščani sami vse bolj in bolj podpirajo akcije oblasti in stavljajo svoje sile komisiji na razpolago. Preteklo nedelje je ta komisija organizirala udarniško čiš- čenje, ki se ga je udeležilo — kak- ro se že poročali naši časopisi — dal 8000 ljudi. Gradbeni odsek je dal pri tem na razpolago tehnična sredstva.

Zakon o razpolaganju z državnimi dohodki

Predsedstvočasne narodne skup- ščine je imelo v nedeljo sejo pod predsedstvom dr. Ivana Ribarja, na kateri so najprej razpravljali o na- črtu zakona o ureditvi plačilnega prometa z inozemstvom. Po eks- poziciji, ki ga je podal zvezni finančni minister Sreten Žujović je bil za- konski načrt soglasno sprejet.

Ocenjevanje vojne škode v Ljubljani

Ocenjevanje vojne škode v Ljub- ljani vrši komisija za vojno škodo za mesto Ljubljana, ki jo je imeno- val Mestni odbor. Predsednik komi- sije je Novak Karel, finančni uradni- tajnik Jarc Vojteh, pravnik Osrednji urad je na Mestnem trgu 23, prej anagrafski urad, telefon 24-46.

Zakon o razpolaganju z državnimi dohodki

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Konjska smrkavost

Ker polagajo živinorejci premalo paznje na zdravje svoje živine, je treba spregovoriti o konjski smrkavosti. Konje je treba povsod prignati na razpoznavno cepjenje.

Gospodarske vesti

Poročila o količinah izdelane- ga blaga. Ministrstvo za industrijo in rudarstvo Narodne vlade Slove- nije je izdalo naslednje okrožnice industrijskim in rudarskim podjet- jem: Z ozirom na odlok zveznega ministra za industrijo z dne 21. ju- lija 1945, št. 1882, (Uradni list DFJ št. 52 od 24. julija t.l.), ki predpi- suje, da je treba upravo za pre- skrbno pri zveznem ministrstvu za trgovino in preskrbo sprosti obve- štati o količinah izdelane ga blaga, opozarjamo vsa industrijska in ru- darska podjetja našega področja, da morajo zahtevana poročila pošiljati izključno le preko ministrstva za industrijo in rudarstvo Narodne vlade Slovenije.

Prijava vojne škode v industriji in obrti

Ministrstvo za industrijo in ru- darstvo ponovno opozarja industrij- ska in obrtna podjetja, da rok za prijavo vojne škode, ki je začel teči 1. avgusta in se konča 9. sept. t.l. v nobenem primeru ne bo po- daljšal. Zaradi tega se pozivajo prizadeta podjetja, da vadijo o tem račun, ker ne bo nihče upravičen do povračila vojne škode, kdor do tega dneva ne bo vložil prijave.

Za preurejanje tehničnih naprav industrije je potrebno dovoljenje

Ministrstvo za industrijo in ru- darstvo Narodne vlade Slovenije je iz- dalo naslednji odlok: Ugotovljeno je, da nekatera indu- strijska podjetja na lastno pest pre- urejajo svoje tehnične naprave in od- predajajo ali zamenjujejo brez pred- hodnega pristojnega dovoljenja svo- je tehnične naprave. Zaradi tega mi- nistrstvo odreja:

Ob izdati lovske dovolilnice plača prisolec v gotovini:

Predsednik: Josip Vidmar 1. r. Tajnik: France Lubej 1. r.

Spomnite se pri oporokah mladinskih domov in sirot!

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Opozarjamo

vse, ki prejema to denar. Slovenskega poročevalca na ogled, da jih bomo vnesli med redne naročnike le, če nam nakažejo naročnino.

Poziv

vsem upraviteljem strokovnih nadaljevalnih šol, ki spadajo v področje ministrstva za industrijo in rudar- stvo, in referentom za strokovne šole odn. za prosveto pri okrajnih odbo- rih OF:

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Obnova Maribora

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Konjska smrkavost

Ker polagajo živinorejci premalo paznje na zdravje svoje živine, je treba spregovoriti o konjski smrkavosti. Konje je treba povsod prignati na razpoznavno cepjenje.

Gospodarske vesti

Poročila o količinah izdelane- ga blaga. Ministrstvo za industrijo in rudarstvo Narodne vlade Slove- nije je izdalo naslednje okrožnice industrijskim in rudarskim podjet- jem: Z ozirom na odlok zveznega ministra za industrijo z dne 21. ju- lija 1945, št. 1882, (Uradni list DFJ št. 52 od 24. julija t.l.), ki predpi- suje, da je treba upravo za pre- skrbno pri zveznem ministrstvu za trgovino in preskrbo sprosti obve- štati o količinah izdelane ga blaga, opozarjamo vsa industrijska in ru- darska podjetja našega področja, da morajo zahtevana poročila pošiljati izključno le preko ministrstva za industrijo in rudarstvo Narodne vlade Slovenije.

Prijava vojne škode v industriji in obrti

Ministrstvo za industrijo in ru- darstvo ponovno opozarja industrij- ska in obrtna podjetja, da rok za prijavo vojne škode, ki je začel teči 1. avgusta in se konča 9. sept. t.l. v nobenem primeru ne bo po- daljšal. Zaradi tega se pozivajo prizadeta podjetja, da vadijo o tem račun, ker ne bo nihče upravičen do povračila vojne škode, kdor do tega dneva ne bo vložil prijave.

Za preurejanje tehničnih naprav industrije je potrebno dovoljenje

Ministrstvo za industrijo in ru- darstvo Narodne vlade Slovenije je iz- dalo naslednji odlok: Ugotovljeno je, da nekatera indu- strijska podjetja na lastno pest pre- urejajo svoje tehnične naprave in od- predajajo ali zamenjujejo brez pred- hodnega pristojnega dovoljenja svo- je tehnične naprave. Zaradi tega mi- nistrstvo odreja:

Opozarjamo

vse, ki prejema to denar. Slovenskega poročevalca na ogled, da jih bomo vnesli med redne naročnike le, če nam nakažejo naročnino.

Poziv

vsem upraviteljem strokovnih nadaljevalnih šol, ki spadajo v področje ministrstva za industrijo in rudar- stvo, in referentom za strokovne šole odn. za prosveto pri okrajnih odbo- rih OF:

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Ob izdati lovske dovolilnice plača prisolec v gotovini:

Predsednik: Josip Vidmar 1. r. Tajnik: France Lubej 1. r.

Spomnite se pri oporokah mladinskih domov in sirot!

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

Prilagodili so se jim pridruževali udarniki. To bi lahko imenovali prvo fazo obnovitvenega dela v Mariboru.

